

Μητρ. Βελγίου: “Αναμένοντες τον Πατριάρχη του Γένους”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Το έτος 2019, με την συμπλήρωση πενήντα ετών από την ίδρυση της Ιεράς Μητροπόλεως Βελγίου, και Εξαρχίας Κάτω Χωρών και Λουξεμβούργου από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, αποτελεί σταθμό στην ιστορία της ορθόδοξης παρουσίας στο κέντρο της Ευρώπης. Η λαμπρή αυτή επέτειος θα εορταστεί τον προσεχή Νοέμβριο με την παρουσία του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Το πρόγραμμα των εορτών θα ξεκινήσει την 5η Νοεμβρίου με Οικολογικό Συμπόσιο και με επισκέψεις σε Ναούς της Ολλανδίας, θα συνεχιστεί στο Βέλγιο με τον Πανηγυρικό Εσπερινό την 9η Νοεμβρίου, την Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό των Βρυξελλών, δεξίωση και επίσημο δείπνο την 10η Νοεμβρίου, για να ολοκληρωθεί στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου την 14η Νοεμβρίου.

Με αφορμή αυτό το ιστορικό γεγονός και αναμένοντας την άφιξη του Οικουμενικού Πατριάρχου θα δημοσιευτούν μικρά κείμενα, ως «εισοδικόν» στις εόρτιες εκδηλώσεις, σχετικά με την ιστορία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τον ρόλο του στην Ορθόδοξη Εκκλησία, την συμμετοχή του στους Διαλόγους και την προσωπικότητα του Οικουμενικού μας Πατριάρχου. Θα ακολουθήσει αναφορά στην ιστορία της Μητροπόλεως Βελγίου και το λατρευτικό της Κέντρο, τον Μητροπολιτικό Ναό των Βρυξελλών, όπως και στις δράσεις της ορθόδοξης νεολαίας. Η αναφορά μας αυτή θα καταλήξει σε ένα σημαντικό, επίκαιρο θέμα, το οποίο απασχολεί το Οικουμενικό Πατριαρχείο τα τελευταία τριάντα χρόνια, την προστασία του περιβάλλοντος, και το οποίο θα σηματοδοτήσει την αφετηρία της παρουσίας του Πατριάρχου στις χώρες της Μπενελούξ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΛΓΙΟΥ ΕΞΑΡΧΙΑ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ

1969 - 2019

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Βελγίου καὶ Ἐξαρχία Κάτω Χωρῶν καὶ Λουξεμβούργου ἐορτάζει γηθοσύνως τὴν λαμπρὰν ἐπέτειον τῶν 50 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἰδρυσίν της, μὲ τὴν ὑψηλὴν παρουσίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Βαρδολομαίου

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Τρίτη 5 Νοεμβρίου 2019

18:30 Ἐπίσημος ὑποδοχὴ - Ἱ. Ναὸς Ἀγίας Αἰκατερίνης Amsterdam (Botenmakersstraat 114, 1506 TH Zaandam)

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου 2019

17:00 Πατριαρχικὴ Χοροστασία - Ὑποδοχὴ καὶ Μέγας Ἑσπερινὸς Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Rotterdam (Westzeedijk 333 - 3015 AA Rotterdam)

20:00 Ἐπίσημον Δείπνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Hilton τοῦ Rotterdam

ΒΕΛΓΙΟΝ

Σάββατον 9 Νοεμβρίου 2019

17:30 Πατριαρχικὴ Χοροστασία - Ὑποδοχὴ καὶ Μέγας Ἑσπερινὸς Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναὸς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βρυξελλῶν (Avenue de Stalingrad 34, 1000 Bruxelles)

Κυριακὴ 10 Νοεμβρίου 2019

8:00-12:00 Ὁρθρὸς καὶ Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναὸς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βρυξελλῶν

14:00 Δεξίωση

Sint-Jan Berchmans College (Rue des Ursulines 4, 1000 Bruxelles)

19:30 Ἐπίσημον Δείπνον

Salle de Bal, Hôtel Steigenberger - (Avenue Louise 71, 1050 Bruxelles)

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου 2019

15:30 Διάλεξις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου - College d'Europe «Ὁ ρόλος τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, σήμερον» (Verversdijk 16 à Brugge)

17:00 Ἐπίσημος ὑποδοχὴ

Ἱ. Ναὸς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Bruges (Ezelstraat 85, 8000 Brugge)

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου 2019

19:30 Ὑποδοχὴ - Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λουξεμβούργου (1A, rue Schlammestée, L-5770 Weiler-la-Tour)

20:30 Ἐπίσημον Δείπνον εἰς ξενοδοχεῖον Mercure Luxembourg Kikuoka Golf τοῦ Λουξεμβούργου

Διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ κόστους τῆς ὅλης διοργανώσεως δύναται ὁ καθεὶς νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀκόλουθον τραπεζικὸν λογαριασμὸν:

IBAN: BE67363182733387, BIC: BBRU BE BB

Ὄνομα λογαριαμοῦ: Jubilé Archevêché (1969-2019), Αἰτιολογία: Jubilé Archevêché

Οἱ ἐορτασμοὶ τῆς ἐπετείου ταύτης, τῶν πενήντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, εἶναι μετὶ ἱστορικῶν γεγονότων καὶ ἀφορᾷ ὅλους μας.

Εὐρίσκονται εἰς τὸ πλευρὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, Σύντομη Ιστορία της Μητρός Εκκλησίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο, ή Μητέρα Εκκλησία, ή Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία καλείται το πρώτο από τα τέσσερα παλαιά Πατριαρχεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, το οποίο εδρεύει στην Κωνσταντινούπολη και φέρει τον τίτλο Οικουμενικό. Ιδρυτής της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως είναι ο Απόστολος Ανδρέας, ενώ η αποστολικότητα του Θρόνου της φαίνεται και από την δράση του Αποστόλου Ιωάννου στην Μικρά Ασία, η οποία ήδη από τον 4ο αιώνα ανήκει σταθερά στην δικαιοδοσία του.

Η αποστολική όμως καταξίωση της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως στηρίζεται πολύ περισσότερο στο αποστολικό της έργο, το οποίο επιτέλεσε και κατά τα βυζαντινά χρόνια και με την διάδοση του Ευαγγελίου με αποστολικό ήθος και τρόπους σε πολυπληθείς λαούς συνάγοντάς τους στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Πριν τον Μεγάλο Κωνσταντίνο, η μικρή πόλη του Βυζαντίου, αρχαία αποικία των Μεγαρέων, ήταν Επισκοπή υπαγόμενη στον Μητροπολίτη Ηρακλείας με πρώτο Επίσκοπο τον Στάχυ, μαθητή του Αποστόλου Ανδρέα.

Όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος μετέφερε την πρωτεύουσα του Ρωμαϊκού κράτους, το έτος 330, από την Παλαιά Ρώμη στην μικρή πόλη του Βυζαντίου, την ονόμασε Νέα Ρώμη. Έτσι, η Επισκοπή της ανυψώνεται σε Αρχιεπισκοπή και λίγο αργότερα, η Β΄ Οικουμενική Σύνοδος το 381, αναγνωρίζοντας την αποστολική της παράδοση και την συνείδηση της Εκκλησίας, η οποία της απέδιδε σπουδαία θέση και αξία, την ανυψώνει ως τον δεύτερο Θρόνο στα πρεσβεία τιμής μετά την «Πρεσβυτέρα» Ρώμη.

Η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος το 451, η οποία διαμόρφωσε τον θεσμό της Πενταρχίας των Πατριαρχών, ορίζει με τον 28ο Κανόνα της ότι ο Κωνσταντινουπόλεως δεν είναι πλέον μετά τον Ρώμη, αλλά μαζί με τον Ρώμη έχοντας τα ίσα πρεσβεία τιμής. Με τον ίδιο Κανόνα παγιώνεται και η δικαιοδοσία του Κωνσταντινουπόλεως ενώ ταυτόχρονα καθορίζεται ότι μόνο ο Κωνσταντινουπόλεως ασκεί υπερόρια δικαιοδοσία, το οποίο σημαίνει ότι οι χριστιανικές κοινότητες της Διασποράς, οι οποίες βρίσκονται εκτός των συνόρων της πάλε Αυτοκρατορίας και των ορίων των άλλων τεσσάρων Πατριαρχείων υπάγονται στον Πατριάρχη της Κωνσταντίνου Πόλεως. Επιπλέον, η ίδια Σύνοδος έδωσε στον Κωνσταντινουπόλεως, και μόνον σε αυτόν, το δικαίωμα της εκκλήτου, να δικάζει δηλαδή σε περίπτωση έκκλησης υπερόριους κληρικούς των λοιπών Πατριαρχείων. Από δε της Συνόδου της

Κωνσταντινουπόλεως το 587, ο προϋπάρχον τίτλος Οικουμενικός γίνεται επίσημος τίτλος και ο Κωνσταντινουπόλεως αποκαλείται πλέον Οικουμενικός Πατριάρχης.

Κατά την περίοδο αυτή της ακμής, το Οικουμενικό Πατριαρχείο πρωτοστάτησε στην διατύπωση και διαμόρφωση των δογμάτων, στην σύγκληση των Οικουμενικών Συνόδων, στην ανάπτυξη του μοναχισμού και γενικότερα στον εμποτισμό συνόλου της ζωής της Αυτοκρατορίας με το χριστιανικό πνεύμα. Ακόμη, ήδη από την εποχή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, άσκησε ιεραποστολικό έργο, το οποίο κορυφώθηκε τον 9ο και 10ο αιώνα με τον εκχριστιανισμό των σλαβικών λαών, καθιστώντας το Οικουμενικό Πατριαρχείο Μητέρα Εκκλησία και πηγή του πολιτισμού τους.

Μετά την απώλεια της εξωτερικής αίγλης και δύναμης, λόγω των συγκυριακών επιδράσεων, το Οικουμενικό Πατριαρχείο ανέλαβε ως στοργική μητέρα το έργο της προστασίας και περίθαλψης των υπόδουλων ορθοδόξων λαών και κινήθηκε με πολλή σοφία και σύνεση μέσα στις νέες συνθήκες των καιρών, κατορθώνοντας να κρατήσει την ορθόδοξη πίστη και την αυτοσυνειδησία των Ορθοδόξων. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέθηκε ως κορυφή όλων των ορθοδόξων χριστιανών εντός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ενώ κάτω από την σκέπη και την καθοδήγηση του Οικουμενικού Πατριαρχείου οι ορθόδοξοι λαοί καλλιέργησαν τις εθνικές τους γλώσσες, ανέπτυξαν δική τους εκκλησιαστική γραμματεία και διατήρησαν αλώβητα τα ιδιαίτερά τους γνωρίσματα.

Η δημιουργία ανεξάρτητων εθνικών κρατών κατά τον 19ο αιώνα είχε ως συνέπεια και την δημιουργία Αυτοκέφαλων κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο μολονότι έβλεπε την δικαιοδοσία του να συρρικνώνεται, εν τούτοις, όπως είχε πράξει και το 1589 με την Εκκλησία της Ρωσσίας, παραχώρησε διά της κανονικής οδού το Αυτοκέφαλο και στις υπόλοιπες τοπικές Εκκλησίες.

Εν τέλει, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ως Πρωτόθρονη Εκκλησία, έχει το προνόμιο και την ιστορική ευθύνη του συντονισμού και της προώθησης των δραστηριοτήτων μεταξύ των ορθοδόξων Εκκλησιών και ο Οικουμενικός Πατριάρχης έχει το πρωτείο τιμής μεταξύ των Προκαθημένων των λοιπών «πρεσβυγενών» και νεότερων Πατριαρχείων και Εκκλησιών και είναι υπεύθυνος για την σύγκληση των Πανορθόδοξων Συνόδων και για την στήριξη του Διαχριστιανικού και Διαθρησκευτικού Διαλόγου.